

Az adventi énekek új kótás kiadása.

Testvéreinkkel ezennel tudatjuk, hogy ama terjedelmesebb és gazdagabb kiállítású énekes könyv, amelynek hivatalosa lesz a hívők gyülekezeteiben csatládi és magánéletében e tekintetben fennálló hiányt pótolni, kéziratban teljesen elkészült. A könyv 500 éneket tartalmaz kótával, köztük sok olyat, amelyek idáig sem magyar, sem német nyelvű énekgyűjteményeinkben nem foglaltak. Am a könyv — ép nagy terjedelménél fogva — ámbár az öntvények munkában vannak, a háború következtében fennálló munkahiány folytán, egy ideig nem jelenhetik meg. Mivel azonban régi készletünk már teljesen fogytán van, a pillanatnyi szükséglet kielégítésére belőle füzet alakjában egy kotánélküli kívánatos kiadványt eszközölünk. Ezen kisebb énekgyűjtemény a napokban hagyja el a sajtót s azonnal testvéreink rendelkezésére bocsátjuk. Egy példány ára 60 fillér. Megrendelhető a kiadóhivataltban.

A kiadóhivatal.

Halálozás.

Folyó évi február 9-én reggel az Úrban elszunyadt *Nemes Imréné* testvérnőnk 40 éves korában. Betegségét türelmesen viselte. Az elhunyt a temesvári gyülekezetnek 1908 óta hű tagja volt. Harctéren lévő férje és három kicsiny gyermeke gyászolja. Alulírott mondom a háznál sok haligató előtt gyászbeszédet a Zsolttár 39:5. és a Jelenések 14:13.

„Boldogok a halottak, kik az Úrban halnak meg.” Testvérek kísérték a temetőbe azon reményben, hogy viszontlátásnál, mely az igazak feltámadásánál lesz, találkozni fognak.

Wiiwerth Kristof.

Nyugtázások.

A magyar missió munkára a következő kedves testvérek adakoztak:

K. Tamás testvérek Szepsiből K 50.—
Ifj. Tamás Dániel atyánkfia... K 20.—
Schmidt Ferenc barátunk ... K 13.—
Fucks Aranka testvérnő, Diós-
győr ... .. K 10.—
Szucsik testvérnő ... .. K 10.—
Angyal Gyuláné... .. K 2.—
Ráduly Istvánné, Baródról ... K 10.—
Hegedüs Flóra, Ráton ... .. K 4.—
özv. Király Ferencné, Szilágy-
zovány ... .. K 35.—
Kovács József, szanitész ... K 15.—
Balázs János ... .. K 10.—
Balázs testvérnő, Buda ... .. K 10.—
Az afrikai missió munkára:
özv. Király Ferencné, Szilágy-
zovány ... .. K 40.—
Kerekes Gergelyné, (Zsig-
mond Zs.) ... .. K 20.—
A zsidó missió munkára:
Szász Sándor, Kovács ... .. K 2.—
Schimkó Ármin, atyánkfia ... K 20.—
P. Z. kedves barátunk ... .. K 40.—
Az erdélyi menekültek javára
Szász Sándor, Kovács... .. K. 5.—
1917. február 28-án.

A pénztáros.

„Évangéliumi munkás“

Megjelenik negyedévenként.

Kiadja:

A vallásos iratok nemzetközi kiadóhivatala
Budapestben.

Szerkesztőségi bizottság:

Huenergardt J. F., Zeiner A., Kessel Fr.

Felölös szerkesztő: Huenergardt János F.

Vallásos Iratok Nemzetközi Kiadóhivatala
Budapest, V., Katona József-utca 28., I. 5.

Amerika részére: Review & Herald Publ. Assn.
New-York City, 32. Union Square East.

Horn-nyomda, Rákospalotán.

Évangéliumi munkás.

„Mindenik az ő jutalmát veszi az ő munkája szerint.“ 1, Kor. 3, 8.

X. évfolyam.

Budapest, 1917.

21. szám.

I. Missioi program.

1917. jul. 17-ére.

Az Úrnak ereje az ő munkájában.

1. Milyen állapotban látta Ésaías próféta ezen földet? Ésaías 60, 2.

Isten népe felett már feltámadt a világosság. Már nem járnak a sötétségben, mert a világosság fiai. Krisztus dicsősége ragyog felettük.

A világ népe azonban szűkölködik Isten világossága nélkül. Nemcsak hogy nem ismerik Isten igazságát, hanem nélkülözik annak gyógyító erejét is. Azért kívánja az Úr, hogy minden gyermeke vegye fel hitetlen embertársával a lelki munkát és ne fáradjon el a jóltevésben.

2. Milyen kérdést intéz az Úr hozzánk ma? Ésaías 6, 8.

Most, éppen most — jobban mint valaha — hív az Úr munkára. Ő kérészt minket erre a nagyon fontos munkára. Ő illeti szánkat az eleven szénnel, úgy hogy kellő szavakat szólhasunk az elfáradtaknak.

3. Minek tudatában lesznek mindig az Úrnak hű munkásai? 2 Kor. 2, 14.

A gyengében erős az Úr. Az alázatos és szelid tanúságot jó néven veszi a felháborodott szívű ember. Kevés a világon az őszinte lélek, aki nagy meszterének lábnyomaiban halad.

4. Mit mond Ésaías a békeherjedetőről? Ésaías 52, 7.

5. Mit hoz az Evangélium a hívő lélek számára? Rom. 1, 16, 17.

Aki ezen isteni erőt saját szívében tapasztalta, az tud mások előtt bizonyosságot tenni is róla.

Ez a nagy világ a szántóföld. A magvetők a misszionáriusok, akik az igének magjával mennek helyről helyre. Nem minden mag hoz gyümölcsöt. Az elhintett mag egy része kikel és megszárad, egy másik részét felszedik a madarak stb., de hála Istennek, egy része jó földre is esik és harmincannyi, hatvanannyi és százannyi gyümölcsöt hoz. Luk. 8, 15.

6. Milyen ígéretet adott az Úr az ő igéjére nézve? Ésaías 55, 8—11.

Ha már a békeidőben tapasztaltuk azt, hogy nem hiábavaló az Úr szőlőjében való munkálkodás, akkor annál inkább most látjuk az Úrnak áldását a pogányok földjén is. A legnehezebb küzdelmek sem tartják vissza őket az ő munkájuktól. Afrikából, Ázsiából és a tengerek szigeteiről igen örömdetes üzeneteket küldenek testvéreink. Sok gyermek születik az Úrnak ebben a végidőben. Legyünk rajja testvérek, hogy nagy Mestertünk feladatát véggezzük.

H. J. F.

II. Missioi program.

1917. jul. 28-ára.

egy világraszóló üzenet és a szeretet nyelve.

1. Hova küldte Jézus az ő tanítványait? Máté 28, 19. 20.
2. Mit nem lehet a mi Istenünknel bíralni? Ap. Csel. 10, 34. 35.
3. Mikor jön el a vég? Máté? 24. 14.
4. Kire bízta az Ur ezen munkát? 2. Kor. 5, 18—20.
5. Milyen nagy mozgalommal lesz befejezve az Urnak munkája ezen a földön? Jel. 14, 6—12. A hármas anyagi üzenettel.
6. Milyen nyelven lesz hirdetve ez az igazság, hogy mindenki megérthesse? A szeretet nyelvében. Lásd 1 Kor. 13. részét.

Mikor misszionárius testvéreink először megkezdték a munkát Afrikában az ottvaló bennszülöttek között, a legkülönösebb tapasztalatokat tették. Egy alkalommal midőn egy faluba megérkeztek, azt látták, hogy a falu lakói mind menekültek előlük. Még a jószágokat is vitték magukkal. Csak egyetlen egy öreg beteg emberre akadtak, aki egy kunyhóban betegen feküdt. Ha tudott volna, a testvérek látására ő is menekült volna. Gyengéden és gondosan ápolták, amíg meggyógyult. Egy őrizetlen pillanatban azonban ő is elhunyt. De nemsokára visszatért a falu összes lakóival. Nem tudtak a testvérek beszélni az öreg emberrel, de a szeretetnek cselekedeteit megértette és mikor egészségben megjelent hozzátartozói között, akkor többé nem kétkedtek azok a szegény pogányok, hogy tényleg jöttek olyan emberek, akik jószándékkal vannak irántuk. A szeretet nyelvében az üzenetet hirdetni ebben az utolsó időben. Az emberek tet-

ő népéhez ebben az utolsó időben? 2 és 3 versek.

5. Milyen eredménnyel fogunk munkálkodni? 4—8 versek.

6. Mit mond az Ur a tengerek szigetéről? 9 vers.

7. Mi lesz a hű munkálkodásunk eredménye? 126 Zsolt.

1792-ben egy kis szobában tartották az első kis összejövetelt, amely a modern pogány-missziót szülte. Jelen volt egy fiatal cipőseged, Carey Vilmos, aki később nagy áldással munkálkodott Indiában, mint bibliafordító és misszionárius.

Ettől az időtől fogva megkezdődött a munka a pogány földökön a világ minden részében. 1819-ben egy misszionárius a következő éneket írta meg:

Grönland jeges partjáról Kína széles terén,
A gyémántok honából, a vadon mezején,
A pálmák erdejéből, e hang terjed tovább:
„Oldjátok le szemükről a vakág látványját.”

Kedves illatár terjed, a szép Ceylon felett,
Virágszok a természet; csupán az emberek
Rosszaksáim sem használhata sok jó adomány
Követ és fát imádnak, dórén Isten gyanánt!

Az adventi mozgalom hívei közül is voltak és vannak most is, akik Krisztus szeretete által indítva, mindent elhagytak és kimentek a pogányok közé. Ezek nagy áldással és eredménnyel munkálkodnak. Még a nagy háború sem állítja meg őket az ő fontos munkájukban. A kedves testvérek örülni fognak a következő soroknak, a melyeket nem régen vettünk Toppenberg testvérünkől Afrika belsejéből:

„Vége, két évi várás után megnyílt az ut elfőttem, s megadatott az alkalom ezen sorok küldésére. Kötelességemnek tekintem, titeket értesíteni hogy létünk felett. A háború kitörésekor gyengén voltunk ellátva ruhaneművel és élelmi-

szerrel. Nagy áruküldemények éppen utban voltak, mikor minden szállítás megszüntettek. Egy csapással visszaszítottunk a középkorba. Nem volt sem lisztünk, sem petroleumunk, sem cukruk stb. Mindezeket kellett pótolni azokkal a szerekkel, a melyeket a bennszülöttek használtak. A szappant csináltuk hamuból, a ruhánkat az állatok bőréből. Ugy segítettünk magunkon, ahogy lehetett. Azért mondhatjuk, hogy semmiben nem szűkölködünk. Uj házakat építeni nem lehetett, de a misszió munkát tudtuk folytatni. Mivelhogy tartottak a bennszülöttek felkelésétől, azt a hirt terjesztették, hogy a háború nem a bennszülöttek ellen irányul, hanem csak a katonák egymás között harcolnak. Nemsokára a háború kitörése után az angolok internálták Bornáth testvért és családját. Később jöttek a Massai törzshöz tartozó bandák és elrabolták a jószágot. Egy támadás alkalmával egy Munzig nevezetű misszionárius elvesztette életét. Ez a férfiú sokat munkálkodott a bennszülöttek között. Hatulról egy lándzsával megölték. Palm testvér is elesett. Egy golyó átfúrta szobájának falát és őt eltalálta.

Röviddel a háború előtt, át lettünk helyezve egy új misszioállomásra, de ugyanezzel az állomással éppen úgy bántak az angolok, mint a többivel. Mindent angol felügyelet alá vettek. A német pénz értéktelenné vált. Ennek dacára folytatjuk a munkánkat és pedig az Urnak áldásával.

1916 júniusban az angolok elfoglalták Ukereve szigetét, ahol ezen sorokat írom. Mihielyett a bennszülöttek megtudták, elmúlt minden felelmük a német hatóság irányában. Azonnal kitört a lázadás. A rendőrséget legyilkolták és a katonákat elkergették. A mis-

sioi orvosunk lakását felgyújtották s sok kunyhó elégett. A felkelés törzsről-törzsre terjedt.

Minden nap új meglepetéseket hozott számunkra. Mi voltunk az egyetlen európai család, aki megmaradt a Mabalagati-folyó vidékén. De nem voltunk képesek kis 15 hónapos gyermekünkkel menekülni, mikor a többiek menekültek. Megtettünk, amit tehetünk és az Ur oltalmára bízunk magunkat. Végre a lázadás Buzegve községet is elérte. Egy törzsfőnök családjával és 150 marhájjal Nyabangi közséig elmenekült, itt azonban a bennszülöttek körülvették. Most már elérkezettnek láttuk az időt a menekülésre. Egy törzsfőnök, aki máris elveszítette vagyonát egy néhány bennszülöttest keresztyénnel együtt hozzánk csatlakozott. Menekülés közben sokan hozzánk csatlakoztak. Péntek este elértük Sizaki falut. De ott is már romokban hevert a misszió-állomásunk. Habár már nem volt sok reményiségünk az élethez, mégis nyugodtan töltöttük a szent szombatot ott.

Másnap folytattuk az utat 5 törzsfőnök kíséretében. Az a vidék, amelyen keresztül haladtunk, hasonló volt egy állatkerthez. Mindenütt körüöttünk számtalan vadállat tanyázott. Számunkra nem volt megállás s egyenesen előre haladtunk. Este megérkeztünk Speke öbölhöz. Mindenütt csak romhalmazt láttunk. Se bennszülöttest, sem európai embert nem látránk sehol. Kedden érkezünk a csatornához, ami a szigetet a nagyföldtől elválasztja. Másnap ámentünk a csatornán és biztos földre értünk.

Megérkezésünk után megtuáttuk, hogy a bennszülöttestek mindenütt elpusztították az európaiak házeit és üzleteit stb. Csak addig akartunk ott maradni, amíg

a rend helyre állott, de egyelőre nem tanácsos visszatérni. Egész vagyonsunkat, ami nem sok, hátra maradt és hálát mondunk az Urnak, hogy pusztá életünket tudtuk megmenteni. Sokat szenvedtünk, de azért hálásak vagyunk az Urnak, hogy itt tudtunk munkálkodni ezen szegény nép között.

Ebből láthatjuk, kedves testvérek, hogy azok a kedves misszionáriusaink, akik kint vannak a pogányok között, mennyit szenvednek az Urért és az Ur ügyéért. Midőn családi istentiszteleteink alkalmával az Ur trónjához közeledünk, emlékezzünk azon kedves testvéreinkre, kik kint vannak a vad népek között. Segítsük ezen drága munkát, ahogy csak lehet.

H. J. F.

IV. Missioi program.

1917. aug. 25-ére.

A mi misszióink.

1. Mi volt Krisztus Urunk missziója? Luk. 19, 10.
2. Szabadon érintkezett-e az emberrel? Máté 11, 19.
3. Mi volt célja? János 17, 4—6.
4. Milyen álláspontot foglalt el Jézus a világgal szemben? János 17, 16.
5. Milyen megbízással küldte az Ur az ő tanítványait a világba? Máté 10, 8. 16.
6. Milyen módon küld az Ur minket az ő munkájába? János 17, 18.
7. Milyen feladattal bízott meg bennünket az Ur? Máté 5, 14.
8. Milyen ítélet lesz kimondva azokra, akik nem teljesítik kötelességüket? Máté 25, 41—45.
9. Vajjon mindent teszünk-e már, amit tehetünk, hogy szomszédjaink megtudják az igazságot?

10. Mi legyen nekünk zsinórmértékünk? Jak. 1, 27.

11. Hogyan lehet az igazság iránt érdeklődést kelteni embertársaink szívében? (Az előadó hallgassa a jelentkező véleményeit erre vonatkozólag.)

12. Hogyan kell az igazság után való érdeklődést nevelni? (Tessék alkalmat adni ezen tárgy rövid megbeszélésére.)

13. Milyen indulattal szóljunk mindig az igazságról? 1. Pént. 3, 15.

14. Szabad-e valakire az igazságot rákényszeríteni? Máté 7, 6.

15. Mi mondatik azokról, akik teljesítették az ő feladatukat? Máté 25, 34

Megjegyzés a misszióra vezető számmára:

Igen tanulságos lesz az óra a tagok számára, hogyha ezen óra alkalmával időt enged a gyülekezetvezető a 11 és 12 számú kérdések megbeszélésére, a gyülekezet előtt. Csak arra kell figyelni, hogy el ne térjenek a tárgytól. Igen sok tanulni való van ezen a téren.

V. Missioi program.

1917. szept. 8-ára.

Alkalmi missziomunka.

1. Mit mond Pál apostol munkatársának, midőn az igehirdetésre buzdítja? 2. Tim. 4, 2.
2. Hova vezette az Ur Dániel prófétát, hogy bizonyosságot tegyen az élő Istenről? Babylonba. Dán. 1, 5. 6.
3. Kit használt fel az Ur eszközü Asszírjában bizonyosságot tenni az élő Isten hatalmáról? 2 Kir. 5, 1—4.
4. Hol találkozott Megváltónk a számáraai asszonnyal? János 4, 6—8. 20.
5. Milyen eredménnyel járt ezen munka? 28—30.
6. Mire hajolunk, hogyha néha nem

látunk eredményt munkálkodásunknak Jeremiás 20, 7. 8. 9.

7. Képes-e azonban egy igazi megérté lélek hallgatni az Ur igazságáról hogy többé ne szóljon? Jer. 20, 9. Ap Csel. 4, 20.

8. Mit mond az Ur azokról, akik vallást tesznek az igazságról az emberek előtt? Luk. 12, 8. 9.

9. Kikre mond ki az Ur átkot? Jer. 48, 10.

10. Hova küldi az Ur az ő szolgáit az utolsó időben? Luk. 14, 23. 21.

11. Kérjük a következő kis történetek megszívlelését:

Nemrégben egy bibliai munkásnő bibliai órát tartott egy nagyobb városban. Az órának végénél egy ismerőse hozzájött és azt mondta neki: „Kedves testvérnő, nagyon szép volt, amit ma hallottam, csak eggyel nem értek egyet. Azt mondtad, hogy minden hívő vezet het felkeket az Urhoz, ha akar. Ez nem úgy van. Itt vagyok például én. Több apró gyermeknek anyja vagyok. Ma sem jöhettem volna bibliáorára, hogyha édes anyám nem jött volna hozzám a gyermekekre vigyázni. Így láthatod, hogy vannak lelkek, akiknek nincsen arra idejük, másokkal foglalkozni.

A missionáriusnő nyugodtan azt felelte: „Lehet, hogy igazad van, csak én megint másképen értem a dolgot. Szabad egy pár kérdést hozzád intézni?”

„Mindenesetre.”

„Jár a tejes házhoz?”

„Hogyne járna, minden reggel jön hozzánk.”

„Keresztyén ő?”

„Azt én nem tudom.”

„Hát a fűszeres, nem szokott néha beszólni hozzátok?”

„De igen.”

„Beszélte e már ő vele lelke üdvösségéről?”

„Még nem. Igazán kénytelen vagyok bevallani, hogy sohasem gondoltam erre, hogy azokkal is kellene beszélni ilyesmírói.”

Két évvel később ugyanaz a nő találkozott a missionárusnővel egy másik gyülekezetben, s mikor látta elejébe ment és azt kérdezte tőle: „Nem ismerse-e már engem kedves testvérnő. Én vagyok az, aki két évvel ezelőtt beszéltem arról, hogy nem lehet mindenkinek missioi munkát végezni. Amit akkor mondtál, nagyon megrendített engem. Hazamentem és nem tudtam elaludni. Jól átgondoltam a dolgot és megértettem, hogy eddig hűtlen voltam az én Megváltóhoz. Elhanyagoltam az én munkámat. Világos lett előttem, hogy kötelességem az igazságot közölni mindenkivel, kit az Úr az én házomhoz vezet. Mindjárt elhatároztam, hogy másnap reggel szólok a tejesnek. A szavakat gondosan gyűjtöttem elémében, hogy képes legyen neki szépen elmondani mindent. Reggel korán felkeltem és tüzet gyújtottam s vártam a tejes megjelenését. Nem is hagyott sokat várni. Megjelent és a rendes gyorsasággal kiszolgált a tejet és készült eltávozni. Megszólítottam. Az ajtónál visszafordult s kérdezte: „Kell-e még több tej?” „Nem, köszönöm, de azt akarom öntől kérdezni, ha szabad, ön is keresztyén? Erre visszafordult és egy széken helyet foglalt. Egyenesen rám nézett s nyugodt határozottsággal azt felelte: „Miért nem kérdezte ezt tőlem már a múlt esztendőben? Tetszik emlékezni rá, hogy én akkor jártam nyilvános bibliai előadásokra és mikor reggelenként itt megjelentem, mindig említettem önnek. Magamban

hogy van mivelünk? Talán mi is várunk már olyan nagy alkalomra, hogy valami nagy munkát végezzünk és amellet nem vettük észre, hogy körülöttünk, mellettünk voltak lelkek, akik éheztek és szomjuhozták az igazságot. Az Úr azt akarja, hogy a kicsinyben mutassuk meg a mi hűségünket és akkor nagyobb dolgokra is leszünk méltók. Használjunk fel minden alkalmat, bármilyen csekély és munkálkodjunk hűségesen és az Úrnak áldása nem fog elmaradni.

VI. Missioi program.

1917. szept. 22-ére.

II A házanként való munka folytatása.

1. Mit mondott a kedves Megváltónk a világról? Máté 9, 37. 38. Lásd az 1 megjegyzést.
  2. Kinek munkatársai vagyunk? 1. Kor. 3, 9. Lásd a 2. megjegyzést.
  3. Mi a legjobb módszer a házról-házra való munkálkodásban? (Ezen kérdésnél a gyülekezetvezető adjon alkalmat ezen kérdés rövid megbeszélésére a tagok részéről) Lásd a 3. megjegyzést.
  4. Szükséges mindig az iratokat elajándékozni? Mi jobb módszer van ennél? Lásd a 4. megjegyzést.
  5. Melyik iratokkal kellene a munkát kezdeni? Lásd az 5. megjegyzést.
  6. A kisebb füzeteink és folyóiratunk elhelyezése után milyen sajtótermékeket kellene elhelyezni? Lásd a 6. megjegyzést.
(A megjegyzések minden kérdés rövid megbeszélése után lassan és érthetően felolvasandók, a gyülekezet előtt.)
1. Megj. „A legmélyebb hatással volt rám azon tény, hogy egy óriási kiterjedésű gabonaföld fekszik előttünk,

melynek érett kalászatát be kell takarítanunk. Ámde, mivel nem tudunk elégséges számú munkásokat fogadni a munka elvégzésére, az egész család kényszerítve van a munkában a legnagyobb buzgalommal részt venni, hogy a mag biztos helyre legyen rakározva, mielőtt a zivatar kitör.”

Igy beszélt egy prédikátor a bibliai munkások egy múlt hónapban tartott gyűlésén, melyen nekem is megadatott résztvehetni. Mi is, az összes olvasók is nagyon jól tudják, hogy mit jelent egy zivatar a gabonatarítás idején. Ilyenkor mindent félre kell tenni, hogy a magot biztos helyre vigyük a közelgő veszély elől.

2. Megj. Valamint az aratás idején közelgő zivatar előtt, mindenkinek, a család minden tagjának agognaknak, gyermekeknek munkához kell látni, hasonlóképpen ezen világ aratásakor is minden embernek, asszonynak, gyermeknek és lánynak meg kell találni a maga helyét a nagy munkában.

Hogyan kezdjük a munkát?

3. Megj. A legegyszerűbb módszer folyóiratoknak és kisebb traktátnak a kiadására. Ezután kisebb műveknek az eladása. Mindennek természetesen számos módja van. Mi ehelyütt csak azt emlíjük meg, midőn traktátok kiadására a munkához való bevezetés gyanánt használjuk.

4. Megj. Ha például valamely házban megfordultok, esetleg oly célból, hogy könyveket ajánljatok ott megvételre, oly személyeknek, akikkel ott tartózkodástok folyamán beszélgettek, kölcsön adhatjátok például ama traktát: „Közel van-e a vég?” vagy „Krisztus második eljövetele”. Midőn legközelebb ismét azon ház felé vezet utatokat, ismét

bemehettek megkérdezni, hogy vajjon kiolvasták-e már a füzetet. Az illetők a füzet tartalmáról szívesen beszédték, eleget nyilatkoztak, sőt esetleg maguk hívának meg benneteket lakásukra, hogy a füzetben foglalt eszmékkel behatóbban foglalkozhassanak.

A következő lépés.

5. Megj. A pogány misszióról szóló és az egészségügygel foglalkozó kiadványainkat pioniroknak lehet tekintelnünk. Ők végzik az uttörő munkát azon nagyobb művek előtt, melyek az igazságot tartalmazzák s amelyek korszakalkotó fontosságúnak tekintendők. A következőkben adjuk a jegyzéket azon műveknek, melyek magyar nyelven is megjelentek és amelyek budapesti kiadóhivatalunkban megrendelhetők:

A Jézushoz vezető út,

Gondolatok Krisztus hegyi beszédéről,

A jó angyalok szolgálata,

A titok felfedezve,

Krisztus dicsőséges eljövetele s

A szombat története.

A tágabb munkaterület.

6. Megj. Ha a munkás elégséges tapasztalatokat szerzett a kisebb művek elhelyezésében, hozzáláthat nagyobb vagy idegen nyelvű művek árusításához. A legheylesebb eljárás, ha a kisebb műveket és folyóiratokat a nagyobb munkákkal kapcsolatban igyekeznek elhelyezni. Nemrég a következő levelet küldte hozzánk egy könyvtárosító testvérünk:

„Az elmúlt három hét folyamán kizárólag folyóiratunk elhelyezésével foglalkoztam. Közben persze nem mulasztottam el bemutatni és megemlíteni nagyobb műveinket is. Az eredménye az volt, hogy ezer korona értékű meg-

rendelést vehettem fel oly könyvekre, melyeket mind k. rácsönyra kell szállítanom. Mindez azon városban történt, melyre a legügyesebb könyvtügyönkök is azt állítják, hogy a legrosszabb munkaterület, ahol eredményre semmiféle kilátásunk sem lehet.“

Ime így megy teljeseedsbe a bizonyosságok követező két passzusa:

1. Az előjegyzések gyűjtését újból életre kell kelteni.

2. Folyóiratainkat és kisebb füzeteinket nagyobb műveinkkel egyetemben kell elhelyeznünk.

Látva a közelő zivatart, munkálkodjunk kiki tehetsége szerint!

H. H. H.

Bizonyágtételek a gyülekezet részére.

Előkészülés a szombatra.

Már a negyedik parancsolat azt mondja: „Emlékezzél!“ Tudta az Ur, hogy az ember a sok gond között megfelejtkezik, még a legfontosabb dolgokról is. Az egész héten át, gondoljunk a szent szombatra. De azért ne úgy tekintsük a szombatot, mint valami kényszerítő törvényt. Értsük meg annak lelki jelentőségét. Imádkozzunk mindennap lélekben és igazságban, hogy az Ur a mi életünket megszentelje s hogy mindennap nyugodjunk a büntől. Mindennap kell társaságban lenni az Ur Jézussal s mindig kell tapasztalni az ő megszentelő erejét életünkben.

Óthon a családi körben kell hogy helyesen kezdjük a Szombat igazi megünneplését. Az egész héten át gondolkodjunk a szülők arra, hogy a szombat közeledik. Ne halljanak a gyermekek egy szót sem, ami nem illik. Ne le-

gyenek a szülők izgatottak. Ugy neveljék azt a kis gyülekezeteket a ti otthonotokban, hogy az Ur dicsőségére szolgáljon.

Már pénteken be kell fejeznünk a szombatra való előkészületeket. Legyen minden ruha s minden főznivaló előkészítve. A lábbeli legyen tisztára kefélve s legyünk készen a fűrűözéssel. Ha azt szabálynak állítjuk fel, akkor igenis lehetséges lesz mindent előkészíteni és elvégezni. Ne arra használjuk fel a szombatot, hogy ruhákat foltozzassunk, élvezeteket elégszünk ki vagy bármiféle világi foglalkozást üzünk. Napnyugta előtt tegyük félre a munkát, a világi újságokat és könyveket. Ti szülők magyarázzatok meg gyermekeiteknek, hogy mi célotok van az előkészítő munkával és nekik is adjatok valamit segiteni, hogy a szombatot a törvényrel megegyezően ülhessétek meg. Teljes buzgósággal ünnepejétek a szombatot kezdettől végig. Gondoljatok arra, hogy annak minden perce istenies szent idő, ahol lehetséges a kenyértadó gazdák adják meg az alkalmat a szombatelőkészítésre alkalmazottainknak, hogy péntek déltől estéig legyenek szabadok, adjanak nekik időt előkészülni, hogy az Ur napját nyugodt lélekkel és örömmel várják. Aki ilyen uton jár, az anyagilag sem fog károsodni.

Még egy másik munka is érdemel figyelmet az előkészítési napon. E napon a nézeteltérések miatt keletkezett összekülönbözéseket ki kell egyenlíteni, úgy a családban, mint a testvérek között a gyülekezetben.

Irtunk ki e napon lelkünkől a keserűséget, epedést és gúnyt, alázasos lélekkel valljátok meg bűneiteket egymásnak és imádkozzatok egymásért,

hogy meggyógyuljatok. Jak. 5, 16. Mi előtt még megkezdődne a szombat el kell terelnünk szellemünket és testünket a világi foglalatosságtól. Isten a hat munkanap végére helyezte a szombatot, hogy az emberek vigyázzanak és elmélkedjenek afelett, hogy mennyivel jutottak előbbre a hét alatt, előkészültek-e már az Ő országára, ahova olyant nem engednek be, ki áthágja Isten parancsolatát. Számoljunk le mind szombaton a mi lelkünkkel, hogy megláthassuk, hogy az elmúlt hét hozott-e nekünk lelki nyereséget-e vagy veszteséget. Örök üdvösséget nyer az aki az Urnak szombatiját megszenteli. „Akik engem tisztelnek, azoknak tisztességet szerzek azt mondja az Ur. I. Sám. 2, 30.

White E. G.

Jelentés a budapesti ifjusági munkáról és a Budapest II. imaház felavatásáról.

Miután az Ur az utóbbi időben bennünket egy nagyobb számú ifjusággal ajándékozott meg, legheylesbb óhajunkat képezte, hogy ezen ifjuság tevékeny részét vegyen az igazság üzenetének terjesztésében. Igyekeztünk mindenkinek alkalmat adni a bibliai munkára, hogy e téren magukat tökéletesbithessék.

Duna-unióknak előljáráójával, Huenergardt testvérrel egyetértve, megkezdttük tehát az ifjusági munka szervezését s mivel célunk az anyaszervezettel közös és egyöntetű munka végzése volt máris tapasztalhatjuk testvéreink örvendefes érdeklődését.

Az ifjusági szövetséget különböző osztályokra osztottuk. Ezen csoportok

közös összejöveteleken kívül külön gyülekeket tartanak, melyeken saját precíziós teendőiket beszélik meg.

A jelenleg fennálló ily ifjúsági csoportok a következők:

1. Kolportage-csoport,
2. Betegápolási,
3. Tabea (Ap. csel. 9, 36)
4. Magyar és német nyelvtanulási és
5. Énekcsoport.

A biblia tanulmányozását és a gyülekezeti élet ápolását célzó további osztályok előkészítésben vannak. Hisszük, hogy Isten segítségével ezen osztályok is mielőbb megkezdhetik működésüket.

Minden csoportnak meg van a maga vezetője, aki a rábízott munka felvirágoztatásáról gondoskodik. A legutóbb megartott közös értekezletünkön a különböző osztályok vezetői által leadott jelentések teljesen kielégítőek voltak s elégséges bizonyosságot tettek arról, hogy fiatal testvéreink a legnagyobb szorgalomat fejtették ki.

A kolportage-csoport néhány rövid héta alatt 11464 oldal nyomtatványt adott el és 144 oldalt ajándékozott el K 13-80 értékben, amely bevételhez K 158 adomány járult. A szegényeket és beteget gyámolító csoport igyekezett a szenvedőknek segítyt és vigaszt nyújtani. A tabea egyesület ruhadarabok készítésével, illetőleg javításával foglalkozott, melyeknek egy részét K 69-10 értékben eladta, egy részét pedig ingyen ajándékozta el. Egy másik csoportban magyarul beszélő testvéreink németül, a németül beszélők pedig magyarul tanulhatnak. Az énekcsoport pedig új evangéliumi énekek begyűjtésével foglalkozott. A munkának ilyenén való osztályozása mindenkinek lehetővé teszi, hogy tehetsége és kívánsága szerint vegyen részt a közös nagy munkában.

A rendszer idáig nagyon előnyösnek bizonyult.

Teljes szívünkben hálásak vagyunk mennyei atyánk irányában, aki ezen nyugtalan, háborus időkben is lehetővé tette nekünk ezen munka megkezdését és folytatását. Erőltetn fáradásunkat már eddig is gazdagon megáldotta. Legyen az ő áldása továbbra is veitünk s engedje meg, hogy közös fáradozásaink által számos lélek ismerhesse meg az igazság és élet útját!

Ily körülmények között bátran határozhattuk el magunkat egy

ifjúsági estély

rendezésére, amelyet április 9-én tartottunk meg. A gyülekezet közönsége és az elhangzott ima után Huenergárdt testvér intézett a megjelentekhez néhány üdvözlő szót. Erre magyar és német nyelvű szavaltatok és párbeszéddek következtek, mire az ifjúsági szervezet vezetője beszélt az ifjúság feladatairól. Néhányzene és énekszám következett erre, mire az ünnepély, mely a legjobb benyomást gyakorolta a jelenlévőkre, véget ért. A jelenlévők hátatelt szívvel távoztak. Az estély végeztével tartott gyűlés 32 koronát eredményezett.

1917. május 17-én ment végbe a Budapest II. gyülekezetünk

imaház-felavatása.

Régi helyiségünk már rég nem felelt meg a mai szükségleteknek. Isten segítségével találtunk egy megfelelőbb helyiséget, ahol úgy mint Hamburgban, az imaházat közvetlenül kiadóhivataltunk mellé helyezhettük. A szépen látogatott felavatási ünnepet énekkel és imával nyitottuk meg. Egy szülő ének és egy üdvözlő szavaltat után Huenergárdt testvér ragadta meg a szót, aki ünnepi szónoklatában 1. Móz. 28, 20-22 alapján Jákób patriárka élettapasztalait ábrá-

zolta, melyek sok tekintetben a mi tapasztalatainkat is képezik.

Előre megfontolt szándékkal elkövetett bűn folytán kínos helyzetbe került. Gond és kétségbeesés vett erőt rajta. A legsötétebb színben tünt fel előtte a jövő. S ép ezen nehéz órában tapasztalhatta Isten jelenlétét és hűségét. S ép ezen tapasztalat gyakorolt oly nagy hatást gyakorolt egész életére, hogy lelkében gyökeres átalakulás ment végbe.

Uj bátorság, hit és erő töltötte el, ahogy ez fogadalmában kifejezésre jut. Megtalálá Istenét és megbékélt vele. Igyekeztünk Jákóhoz hasonlóan mi is fellelni a Bételt, azaz az üdvözítőt és igyekeztünk megbékélni vele. Sőt okvetlen szükséges, hogy Jákóhoz hasonlóan életünkben tapasztaljuk Isten, mert csakis így imádhathjuk Isten léteiben és imádságban, s csakis így válhatunk hűség és engedelmesség által Isten bariatáivá. Azon kívánsággal, hogy az új imaház számos léleknek bétélje legyen, ahol az illetők megtalálják üdvözítőjét s hogy azok számára pedig, akik már Isten ismerik, oly hely legyen, ahol a kegyelem és ismeretben növekedhetnek, bezárá a szónok az ünnepi beszédet, melynek folytatásaképpen a felavató imát mondá el. Erre az „Én kitűnök“ kezdetű karének következett, amit hitelveink felolvasása s Huenergárdt gyermekek zeneszáma követett, mire a gyülekezetet egy közös énekkel és imával bezárták.

Árassza ránk az Úr az ő áldó kegyelmének erejét, hogy továbbra is buzzgón munkálkodhassunk azon helyen, melyre ő bennünket állit. Töltse be szívünket igazságának szeretetével, hogy a munkában ki ne fáradjunk, hanem kitartsunk mindvégig.

E jelentéssel kapcsolatban

néhány buzdító szót

kívánok intézni az ifjúsághoz. Adja az Úr, hogy általuk is teljesebben megérthessük azon magas célokat, melyeket az Úr népe ifjúsága elé tűzött s csak annál nagyobb lelkesedéssel fogjunk a közös munkához.

White testvérnő szavait idézem:

„Ifjak és leányok, Isten egy nagy munka végzését várja tőletek. Vegye ki a keresztjét és kövessék Krisztust avagy nem vagytok méltók hozzá! Amíg téltenségben vesztegelték, miképpen tapasztaljátok, hogy mily szándékai vannak Istennek tivatek? Csak azon esetben várhatjátok, hogy ti magatok is megváltassatok, ha mint hűséges szolgák teljesítitek Isten akarát. Az Úr munkára szólit benneteket, az Urét való munkára! Határozatok erősen elmagatokban, hogy eddigi utjaitokat megváltoztatjátok. Ti oly munkát végezhettek, mit az igazság prédikátorai sohasem végezhetnek el. Ti az emberi társadalom egy oly osztályát éritek el, melyet a prédikátorok nem tudnak befolyásolni. Ki akarja magát iju testvéreink közül Istennek ajánlani, hogy fiatal társai megmentéséért fáradozzék? Ki akarja talentumait a váltó asztalára helyezni? Ki érzi át teljesen azon szent felelősséget, mellyel Isten bennünket egyéb lelkek megmentésére kötelez? “

Kedves fiatal testvéreim! Szívelejtük meg mindnyájan ezen hozzánk intézett intelmet. Kérjük az Urat, hogy nekünk és másoknak erőt adjon, hogy érte mindvégig hűségesen dolgozzunk. Fáradozzunk közös erővel, közös tervek kivitelén! 1 Kor. 15, 58.

Ehhez kívánja mindnyájatoknak Isten gazdag áldását

Testvéretek az Urban Voigt M.

az ifjúsági egylet és gyülekezet vezetője.

F. évi ápr. 29-én hunyt el az Úrban a mi szeretett *Raf* Lőrinczné testvérnőnk, aki csak 3 héten át lehetett tagja budapesti gyülekezetünknek. Nagyon szerette az Ur Jézust és az ő népét. Kiskoru gyermeke és édesanyja gyászolják, de nem úgy, mint akiknek nincs reménye. Alulírott tartott felettle nagy számu közönség előtt gyászbeszédet.

Zetner Alajos.

*

Ifj. *Girscht* Henrik, 19 éves testvérünk hunyt el Aradon, ahova Erdélyből Apátfalvára még a mult év őszén menekültek. Szülei, két fiatalabb testvére, valamint a fogarasi gyülekezet gyászolják. A kedves testvérünket idegen helyen tettük ugyan sirba, de azért hisszük, hogy találkozzunk az örökös hazában, midőn vége szakad bujdosásunknak.

2. Tim. 3, 7. alapján beszélt alulírott a sirnál.

Huenergardt J. F.

*

Közvetlen lapzárás előtt értesítést kaptunk *Ósz D.* Györgytől, Szilágyborzáról, hogy kedves bátya, szeretett testvérünk az Úrban, *Ósz Pál*, e hó 1-én meghalt. *Ósz* testvérünk 10 év óta hű és odaadó tagja volt a budapesti I. gyülekezetnek. Az utóbbi években mint diakonus szolgált. Kedves elhunyt testvérünk mindig készséggel és minden zuglódás nélkül teljesítette kötelességét. Hiszük, hogy felejthetetlen testvérünk csak rövid ideig lesz elszakítva tőlünk, s midőn eljő az élet fejedelme viszont látjuk őt. Erre segítsen az Ur!

H. J. F.

Nyugtázások.

Bogártelkéről testvérek és Türieről egy kedves barátónk 25 koronát küldtek a zsidó missió javára.

Ugyancsak a zsidó missió javára küldött S. A. és Társa 300 koronát.

Kerekes Márton testvérünk Szilágyrátonról 512 korona missioajándékot küldött hozzánk a következő levél kíséretében:

„Kedves Testvéreim! Mi a legnagyobb szükségét látjuk annak, amit kedves Megváltónk mondott, hogy sok az aratni való. Kérjétek az aratás Urát, hogy bocsássa ki az aratókat. De a munkások bérét is meg kell adnunk. Ezért hát mi is hozzá akarunk járulni a nagy munkához ezen csekély adománnyal, hogy segítőtársai lehessünk azoknak, akik az Ur szőlőjében munkálkodnak, a munka ama nagy mezején, mely az egész világot magában foglalja. Ohajtatásom, hogy ezen összegből szíveskedjétek 500 koronát felosztani, 100—100 koronát mind egy világrésznek. Szeretettel Kerekes Márton és neje.”

Krásznáról egy kedves testvérő az afrikai missió javára 8 koronát.

Kerekes Márton küldött még az erdélyi menekültek számára 35 koronát. Egy kedves barátő az afrikai missió javára küld 10 koronát.

Biró István basa.

Az ifjúsági munkavezetők figyelmébe!

Az ifjúsági munkáról mindig készségesen nyújtunk felvilágosítást kedves testvéreinknek, akik ezt a munkát a gyülekezet körében megkezdik. A programra szükséges anyagokkal ugymint költemények, párbeszéddek stb. is kaphatók. Címünk:

Budapest, I. ker. Greguss-utca 10.

„Evangéliumi munkás”

Megjelenik negyedévenként.

Kiadja:

A vallásos iratok nemzetközi kiadóhivatala
Budapesten.

Szerkesztőségi bizottság:

Huenergardt J. F., Zeiner A., Kessel Fr.

Felbősz szerkesztő *Huenergardt János F.*

Vallásos Iratok Nemzetközi Kiadóhivatala
Budapest, I., Krisztina-körút 167.

Ámerika részére: *Reviév & Herald Publ. Assn., New-York City, 32. Union Square East.*

É. Kab. M. H. Könyvnyomdája Budapest, II., Corvin-tér 5

Evangéliumi munkás

„Mindenik az ő jutalmát veszi az ő munkája szerint.” 1, Kor. 3, 8.

X. évfolyam.

Budapest, 1917.

3.

mentett meg a haláltól, hogy világhosszában járjunk, magun angyalai seregek segítségét bizt Erre szolgáljon felettől kedves testvérőnk alábbi bizonyosságát

Tekintettel arra, hogy fontos az Urat ma jobban keresni, mint valaha elöftt, az európai Divizio-Bizottság elhatározta, hogy minden gyülekezetünknek ajánlani fogja, miszerint f. é. aug. 31-én és szept. 1-én az esti órákban egy-egy ima-órát tartson. Ezen tevékedésünk alapiál szolgál Zsoltár 56, 13, 14. „Tartozom, óh Isten, az én néked tett fogadásaimmal; megadom néked a hálaáldozatokat; mert megsabadítottad lelkemet a haláltól, bizony az én lábaimat az eleséstől; hogy járjak Isten előtt az életnek világhosszában.”

A viharos idők és nyomasztó események, talán elsötétítették emlékezetünkben azon szent fogadásunkat, melyet mi a hullámsírral megpecsételtünk. De ennek dacára mi, mint adventi nép, Isten küzdő gyülekezete vagyunk e földön, amely hivatva van, habár mint gyenge sereg is, de azon vitézekkel összhangban győzni, melyeket Dávid hatalmas angyaloknak nevez, kik kénszek Isten akaratát cselekedni. De hogyan tudjuk mi, akiket Isten azért

„Az angyalok egybehangzóznak; teljes rend jellemzi cselekedetüket. Minél jobban kömeg mi az angyali seregek egység és rendjét, annál eredményesebb lesznek ezen mennyei követek zásai érdekünkben. Hogyha az hangzó cselekvési képesség szűségét nem látjuk be és rendtegyelmeztelenek és ténykedése szerveztelenek vagyunk, ugy az lok, kik teljesen rendben és töszabály szerint mozognak, nem ködhetnek eredményesen éretttőllyenkor szomoruan elfordulnak nincsenek megbizva zavart, remiséget és bomlást támogatni. Miraki ezen mennyei hírnökök támasát kívánja, kell, hogy velük összhangban működjek. Olyanok a felülről való megkenetésben sültek, minden ténykedésük árendet, fegyelmet és egységes cévést fogják támogatni. Ilyen es azután Isten angyalai lesznek m társaik. De a szabálytalanságot, detlenséget vagy a rendnek felb